

فرصت تازه برای فصل نهم چهارفصل تئاتر ایران

علاقه‌مندان به شرکت در این فرایند نمایشنامه‌نویسی توأم با آموزش کارگاهی که به چاپ آثار منتخب ختم می‌شود، می‌توانند در راستای محتوای فراخوان فصل نهم ایده‌های موجز و اولیه خود را به دبیرخانه این پروژه ارسال کنند. مدیر دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری افزود اعضای هیئت علمی این فصل به‌زودی معرفی خواهند شد.

ایوب آقاخانی، مدیر دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری، به‌عنوان طراح و سرپرست پروژه جامع آموزش نمایشنامه‌نویسی برای خارج از پایتخت با عنوان «چهارفصل تئاتر ایران» از تمدید مهلت ارسال ایده‌های اولیه در پاسخ به فراخوان فصل نهم از دور نوبن این پروژه با نام «تئاتر و ماورا» تا روز شنبه، پنجم آذرماه ۱۴۰۱ خبر داد.

کارگردان نمایش «شاهزاده خانم و کلاغ‌های تاج طلا»:

درهای سالن‌ها، در هر شرایطی باید باز باشد

چلچراغ جشنواره‌های تئاتر استانی روشن شد

در صفحات ۵، ۶ و ۷ بخوانید

اداره کل هنرهای نمایشی
www.theater.ir

سعید شیرزاد:

مهم‌ترین رویداد نمایشی در استان‌ها، برگزاری جشنواره‌هاست

- ۱ هنرمندان از فقدان خسرو بامداد می‌گویند؛
- ۲ صحنه تئاتر همیشه مرهون تلاش‌های بی‌وقفه اوست
- ۳ دور دوم کمک هزینه‌های حمایتی به حساب انجمن‌های نمایش استان‌ها واریز شد
- ۴ نگاهی به نمایش «آبا» کاری از نیما آقاخانی؛
- ۵ گردابی از گسست، مالیخولیا و بلوغ

سرمقاله

جشنواره‌های استانی، گرم‌بخش تئاتر ایران

میترا رضایی: جشنواره‌های تئاتر استان‌ها در حالی آغاز شده است که تنها در شهر شاهرود که میزبان جشنواره استان سمنان بوده بیش از دو هزار تماشاگر با حضور در سالن‌ها، به تماشای رقابت آثار شرکت‌کننده نشستند. حضور این تعداد تماشاگر در سه روز

جشنواره و استقبال گرم مخاطبان تئاتر در استان‌ها نشان از رشد و تعالی فرهنگی شهرستان‌ها دارد. با توجه به شرایط موجود و کسالتی که جامعه را در بر گرفته است، استقبال خوب مردم از جشنواره‌های تئاتر استانی به همراه علاقه‌مندان همیشگی هنر نمایش، در کنار پر کردن اوقات فراغت و ایجاد نشاط اجتماعی، می‌تواند هنر فاخر نمایش را بهتر معرفی کند و علاقه‌مندان به تئاتر را افزایش دهد.

در ادامه جشنواره‌های استانی، پس از ۹ سال تعطیلی، امسال قرار است شاهد گرد هم آمدن هنرمندان تئاتر در جشنواره‌های منطقه‌ای فجر هم باشیم. تبادل فرهنگی و هنری بین اقوام و فرهنگ‌های مختلف در استان‌های همجوار، یک ضرورت است که امسال محقق خواهد شد و با رویکرد بالا بردن دانش و ارتقا سطح کیفی آثار استانی، تبدیل به اولویت اداره کل هنرهای نمایشی شده است. جشنواره‌های منطقه‌ای فجر، می‌تواند نقطه روشنی در هم‌افزایی علمی و فرهنگی هنرمندان تئاتر سراسر کشور باشد.

امسال بعد از مدتی رکود به خاطر همه‌گیری کرونا، تمام جشنواره‌های استانی به‌صورت حضوری برگزار می‌شوند و گرد هم آمدن برگزارنده‌های استانی در جشنواره منطقه‌ای فجر می‌تواند روح تازه‌ای به کالبد خسته تئاتر کشور بدمد و غبار دوری از صحنه را از چهره‌های عاشق هنرمندان استانی بزداید تا با حیاتی نو به شهرهای خود بازگردند.

جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، بدون تردید، مهم‌ترین و پربین هنرهای نمایشی کشور است و از این رو آثار راه‌یافته به آن، باید به لحاظ کیفیت، آینه تمام‌نمای تئاتر ایران باشد. در این راستا، حمایت و برگزاری باکیفیت جشنواره‌های تئاتر استانی گام نخست این رویداد بزرگ ملی است.

شهرام کرمی، عضو هیئت انتخاب متون بخش صحنه‌ای جشنواره فجر:

رویکرد اصلی ما، حضور تعداد بیشتر هنرمندان در این رویداد هنری بود

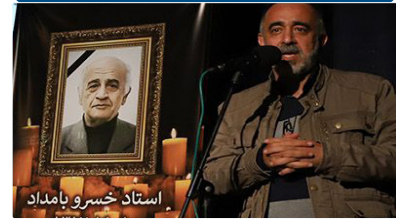

شهرام کرمی، عضو هیئت انتخاب متون بخش صحنه‌ای جشنواره فجر در حالی که در این رویداد حضور دارد، به این رویکرد اصلی ما، حضور تعداد بیشتر هنرمندان در این رویداد هنری بود. رقابت بزرگ صحنه‌ای جشنواره چهل و یکم بین‌المللی تئاتر فجر در مورد ارزیابی و کیفیت متون این جشنواره می‌گوید رویکرد اصلی این دوره جشنواره ایجاد امکان حضور تعداد بیشتر هنرمندان بود و باید اذعان کنم از خواندن خیلی از نمایشنامه‌ها لذت بردم. به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی جشنواره، چندی پیش دبیرخانه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اسامی ۷۳ اثر پذیرفته‌شده در بخش رقابت صحنه‌ای را که با بازخوانی متون توسط شهرام کرمی، حسین فدایی حسین و اعظم بروجردی انتخاب شدند، اعلام کرد. شهرام کرمی عضو هیئت انتخاب در مورد آثار این بخش از جشنواره گفت: «متون پیشنهادی این دوره جشنواره تئاتر فجر چند ویژگی داشت: حدود شصت نمایشنامه از هنرمندان و درام‌نویسان بخصوص نویسندگانی جوان با سبک و شیوه متفاوت و ویژگی خاص این دوره بود.» او در مورد ارزیابی و کیفیت متون گفت: «برای ارزیابی و انتخاب آثار نگاه نو و اخلاق و اصول و تکنیک یک متر و معیار همیشگی است. آنچه من خواندم به‌خصوص کار نویسندگانی جوان و با کم‌تر شناخته شده بسیار جای خوشحالی دارد.» این هنرمند در ادامه افزود: «این دوره جشنواره رویکرد اصلی ایجاد امکان حضور تعداد بیشتر هنرمندان در این رویداد هنری بود و باید اذعان کنم از خواندن خیلی از نمایشنامه‌ها لذت بردم. حضور این تعداد نویسندگان و نمایشنامه‌های خلق شده نشان می‌دهد که درام و درام‌نویسی

چقدر ظرفیت خوبی در کشور ما دارد.» کرمی ادامه داد: «بیشتر از صد نمایشنامه از نگاه من آثار قابل و ارزشمند بود که مطابق ظرفیت جشنواره فقط امکان انتخاب تعدادی نمایشنامه مقدور بود که توسط اعضای سه‌نفره شورا بیشترین امتیاز را کسب کرده‌اند.» او در ادامه گفت: «در بین آثار پیشنهادی نمایشنامه‌های خام و کامل نشده هم وجود داشت که طرح یا مضمون خوب یا حتی نو و خلاق در نوشته‌ها مشهود بود اما در پرداخت اثر نمایشنامه‌ها هنوز به تکامل نرسیده بود. بخشی از این آثار شاید با تجربه بیشتر نویسندگانی جوان و صرف وقت و زمان بیشتر در پرداخت و حتی بهره از نظرات مخاطبان و اهل فن می‌تواند به آثار قابل قبول تبدیل شود.» کرمی با بیان اینکه نمایشنامه به عنوان یک محصول هنری یک روند خلاقه را طی می‌کند تا به نتیجه می‌رسد، گفت: «نمایشنامه‌نویسی از دشوارترین ژانرهای ادبیات است که کار وقت و انرژی آفرینشگران آن قابل احترام است. ارزش همه آثاری که خواندم برای من محفوظ بوده ولی با همتان متر و معیاری که برای انتخاب آثار اشاره کردم معرفی تعدادی نمایشنامه کار سختی است.» او افزود: «واقعیت این است این روش همه جشنواره‌ها برای انتخاب آثار است که می‌خواهند تمرین و آماده شوند، چند نکته مثبت و چندین ایراد دارد. مهم‌ترین وجه مثبت این روش امکان و فرصت برای حضور تعداد زیادی هنرمند است که تقاضای ارائه اثر و نوشته خود را دارند. به‌خصوص نویسندگانی جوان یا حتی کارگردان‌های تازه‌کار که فرصت ارائه نمایشنامه و تشکیل گروه هنری را پیدا

می‌کنند.» عضو هیئت انتخاب متون بخش صحنه‌ای جشنواره فجر ادامه داد: «ارائه یک نمایشنامه توسط یک کارگردان یعنی تقاضای یک گروه هنری که حداقل شامل سه تا شاید صد نفر از اعضا یک گروه باشد. این ظرفیت برای جشنواره یک پتانسیل خوب است تا بتواند به برگزاری یک رویداد هنری منجر شود؛ اما با این شیوه محدود و محدودیت انتخاب و با انتخاب شدن و یا نشدن، تعداد زیادی از گروه‌های نمایشی فرصت حضور نخواهند داشت.» شهرام کرمی در پایان با پیشنهادی برای حمایت از گروه‌های نمایشی گفت: «یک روش ضروری در حمایت از گروه‌های نمایشی ایجاد فرصت فعالیت است که جشنواره به تنهایی نمی‌تواند همه این بار را به دوش بکشد. بدون شک این تعداد نمایشنامه انتخاب شده همه ظرفیت گروه‌های متقاضی نیست ولی اهمیت به درام به‌عنوان پایه‌ترین موضوع تئاتر در برگزاری یک رویداد با این روش دوباره مورد تأکید قرار گرفت.» براساس آمار اعلامی دبیرخانه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، هیئت انتخاب پس از بررسی ۵۸۴ متن دریافتی از بخش ارسال مستقیم صحنه‌ای جشنواره، در نهایت ۷۳ متن را انتخاب و برای آماده‌سازی و بازبینی حضوری به دبیرخانه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر معرفی کردند. چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به دبیری سعید زارعی همزمان با ایام جشن‌های پیروزی انقلاب اسلامی ایران در بهمن ماه ۱۴۰۱ برگزار خواهد شد.

کتابخانه شخصی زنده‌یاد بامداد به مجموعه تئاتر شهر اهدا شد

در آیین نکوداشت زنده‌یاد خسرو بامداد که روز شنبه ۲۱ آبان‌ماه با حضور مدیرکل هنرهای نمایشی و جمعی از هنرمندان، دانشجویان و همکاران این هنرمند در تماشاخانه سنگلج برگزار شد، فرزند این هنرمند از انتشار مجموعه آثار او با حمایت اداره کل هنرهای نمایشی و اهدای کتابخانه شخصی‌اش به مجموعه تئاتر شهر خبر داد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، آیین نکوداشت زنده‌یاد خسرو بامداد، مدرس، محقق، بازیگر و کارگردان پیشکسوت تئاتر عصر روز شنبه ۲۱ آبان‌ماه با حضور مدیرکل هنرهای نمایشی، خانواده این هنرمند و جمعی از هنرمندان در تماشاخانه سنگلج برگزار شد. کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی در ابتدای این مراسم با بیان اینکه امیدوارم در آینده در فضایی مطلوب و دور از غم با یکدیگر گفت‌وگو کنیم، بیان کرد: «زنده‌یاد استاد بامداد، خسرو خوبان، مرد بزرگی بود. او معلم بنده بوده و همچنان هست. منش و دانش او بسیار به من آموخت.»

نظری در پایان سخنانش ضمن عرض تسلیت به خانواده زنده‌یاد بامداد و جامعه هنری گفت: «ایشان در قلب من و قلب همه دانشجویانش همیشه زنده است. او همیشه و در همه جا به ویژه در دانشگاه اراک تمام‌قد و با همه وجود، سختی‌ها را به جان می‌خورد و عاشقانه و پدانه کنار دانشجویان بود و به آن‌ها تاکید می‌کرد تا مطالعه کنند و دانش‌شان را نسبت به هنر نمایش افزایش دهند.» در ادامه مانی بامداد، فرزند این هنرمند فقید، از انتشار تمامی آثار زنده‌یاد بامداد با حمایت اداره کل هنرهای نمایشی خبر داد.

مانی بامداد با ایراد سخنانی اظهار کرد: «کتابخانه شخصی پدر به مجموعه تئاتر شهر تقدیم خواهد شد تا دانشجویان بتوانند از این گنجینه کوچک استفاده کنند.»

خسرو الماس دنیای هنر بود

پس از این، احمد جولایی، نویسنده و پژوهشگر تئاتر نیز با حضور روی صحنه تماشاخانه سنگلج ضمن عرض تسلیت به مناسبت درگذشت استاد بامداد، گفت: «خسرو الماس دنیای هنر بود. او برای دانشجویان بسیار زحمت کشید. پیش از آنکه به خودش ببیند به خانواده و دانشجویانش فکر می‌کرد. آن قدر که برای دانشجویان تلاش می‌کرد به دنبال مطالبات شخصی و اداری نبود. این‌ها همگی نشان از بزرگمردی، رادمردی و دریادلی او دارد.»

او ادامه داد: «خاک قطعه هنرمندان بهشت زهرا جواهرات زیادی در سینه خود داشت، آلبومش کم بود و خسرو را به این آلبوم اضافه کرد.»

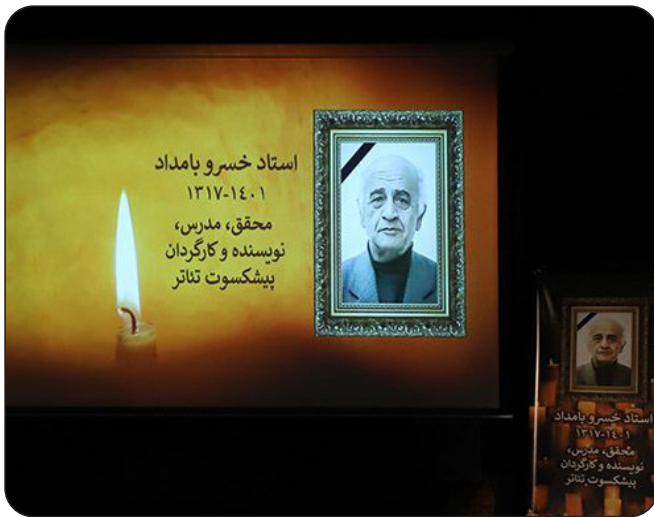
احمد جولایی افزود: «در حدیث آمده است که اولاد پاک و خلف صدقه جاریه است که می‌تواند منجر به بازماندن نام نیک از آدمی باشد و مانی اولاد خلف زنده‌یاد خسرو بامداد است. امیدوارم هرچه خاک اوست باقی عمر بازماندگانش به‌ویژه مانی عزیز باشد.»

این نویسنده و پژوهشگر تئاتر مطرح کرد: «دانشجویان زنده‌یاد بامداد هر زمان از دانشی که به آن‌ها آموخت، استفاده کنند و از او به نیکی یاد کنند، گویی استاد زنده است و این همان مصداق «هرگز نمیرد آن که دلش زنده شد به عشق» خواهد بود، چراکه خسرو با عشق نفس می‌کشید، دم او عشق بود و بازدمش عشق. امیدوارم این ترانه عشق بر لبان همه دانشجویان و هنرمندان ایران زمین باقی بماند و خسروها به جای او در خاک هنر رویش داشته باشد.»

پخش کلیپ، شعرخوانی علیرضا عامری در وصف زنده‌یاد خسرو بامداد و خوانش دو دلنوشته با یادی از خاطرات استاد بامداد به قلم جمعی از دانشجویان ورودی ۱۳۷۴ دانشگاه آزاد اسلامی اراک بخش‌های دیگری از این مراسم بودند.

هنرمندان از فقدان خسرو بامداد می‌گویند

صحنه تئاتر همیشه مرهون تلاش‌های بی‌وقفه اوست

هنر تلاش کرده‌اند، افزود: «روشن نگه‌داشتن چراغ تئاتر یک استعاره از این است که تئاتر همیشه روی صحنه باشد و مردم این فراغ بال را داشته باشند که به تماشای آثار بنشینند.»

او با اشاره به شرایط فعلی که تئاتر با آن مواجه است، مطرح کرد: «در شرایط فعلی من فکر می‌کنم نباید تئاتر را تعطیل کنیم. چون ما می‌توانیم اگر حرف یا گفته‌ای داریم از زبان تئاتر و هنرمندان بیان کنیم. آن‌هایی که دوست دارند به تماشای کارها بنشینند و آن‌هایی که به هر دلیلی ترجیح می‌دهند در سالن حضور نداشته باشند، حق انتخاب دارند.»

بازیگر نمایش «خورشید کاروان» ادامه داد: «در حال هنرمند تئاتر، حرف خود را به‌وسیله تئاتر بیان می‌کند. تئاتر یک بستر نقادانه است که می‌تواند باعث ایجاد تفکر شود و اندیشه‌ای را به دیگران منتقل کند، من فکر می‌کنم باید چراغ این هنر روشن باشد.»

بشارتی در پایان گفت: «شرایط اقتصادی هنرمندان بسیار سخت است. بسیاری از هنرمندان امرار معاش‌شان با تئاتر است و به همین دلیل نباید با نادیده گرفتن شغل هنرمندان سخت‌تر شدن شرایط هنرمندان شویم.»

مرهون زحمات استاد بامداد هستیم

در ادامه وحید نفر، نویسنده، بازیگر و کارگردان تئاتر ضمن اظهار تأسف از درگذشت زنده‌یاد بامداد گفت: «من افتخار شاگردی مستقیم استاد بامداد را نداشتم اما اگر هر یک از ما اکنون در جایی ایستاده‌ایم، مرهون زحمات این عزیزان هستیم.»

او ادامه داد: «در حق این بزرگ‌ترهای تئاتر کم‌لطفی می‌شود. متأسفانه آن‌ها وقتی که از مرحله فیزیکی روی صحنه حذف می‌شوند از یادها هم می‌روند. باشد که بیشتر حواس‌مان به آن‌ها در زمان حضورشان باشد. زندگی دایره‌وار است و مرگ بالاخره سراغ همه ما می‌آید.»

نفر در پایان گفت: «امیدوارم که بتوانیم بیش‌ازپیش هوای یکدیگر را داشته باشیم. بیشتر به هم احترام بگذاریم و فقط زمانی که قرار است یکدیگر را به دنیای دیگر بدرقه کنیم، دورهم جمع نشویم.»

شرایطی مهیا شود که چراغ تئاتر خاموش نگردد و زحمات هنرمندانی چون خسرو بامداد به فراموشی سپرده نشود، گفت: «شرایط فعلی تئاتر گذراست. زندگی بالا و پایین‌های بسیاری دارد اما تئاتر از بین نمی‌رود. تئاتر همیشه جریان دارد.»

او ادامه داد: «این روزها، حال مردم و همچنین اهالی تئاتر و سینما خوب نیست. ولی من به این باور امید دارم که حال همه خوب خواهد شد.»

هژیرآزاد درباره بی‌توجهی به تئاتر و تأثیر آن بر شرایط اقتصادی جامعه هنری گفت: «متأسفانه در طول سال‌هایی که بر تئاتر می‌گذرد، این هنر در همه شرایط مورد بی‌مهری‌های زیادی واقع شده است. ما حتی در بخش زیرساخت‌های تئاتر نیز کوتاهی کرده‌ایم. در سال‌های اخیر، تاسیس پردیس تئاتر تهران در خاوران توسط شهرداری تنها فعالیتی است که به منظور تأمین زیرساخت‌های تئاتر انجام شده است. البته گویی این سالن نیز به‌منظور پرداختن به تئاتر احداث نشده است.»

او یکی از شریف‌ترین اهالی تئاتر بود

فرهاد بشارتی، بازیگر سینما، تلویزیون و تئاتر با عرض تسلیت به جامعه هنری درباره شخصیت زنده‌یاد بامداد گفت: «استاد خسرو بامداد یکی از شریف‌ترین و دوست‌داشتنی‌ترین استادان تئاتر بودند. من سعادت همبازی شدن با این هنرمند عزیز را در یک اثر هنری در دهه هشتاد به‌منظور اجرا در جشنواره رضوی داشتم.»

او ادامه داد: «تمرین این اثر شش‌ماه زمان برد و در این مدت، از همراهی با استاد بسیار آموختم. طی تمرین این اثر از ایشان درس اخلاق گرفتم و بعد از آن پیگیر فعالیت‌های هنری‌شان بودم.»

بشارتی توضیح داد: «بازی، بیان، حرکت و نوع دیدگاهی که ایشان نسبت به نقش داشت، کاملاً آموزنده بود. جامعه هنری یکی از بزرگان و خوبان خود را از دست داد و همه می‌دانیم از مرگ گریزی نیست. روحش قرین آرامش باشد و امیدوارم بتوانیم شاگردانی لایق و دنباله‌رو راه او باشیم.»

این هنرمند با اشاره به اینکه روشن نگه‌داشتن چراغ تئاتر به‌منابه قدردانی از استادانی است که برای اعتلای این

کاظم هژیرآزاد، فرهاد بشارتی و وحید نفر ضمن عرض تسلیت به جامعه هنری و خانواده زنده‌یاد خسرو بامداد از او به‌عنوان یکی از دوست‌داشتنی‌ترین استادان تئاتر یاد کردند؛ معلمی که صحنه تئاتر همیشه مرهون تلاش‌های بی‌وقفه اوست.

به گزارش ایران تئاتر، هنرمند فقید خسرو بامداد، مدرس، محقق و کارگردان پیشکسوت تئاتر سال ۱۳۱۷ در سمنان متولد شد. او دارای مدرک کارشناسی ارشد بازیگری و کارگردانی از دانشگاه هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی بود. این هنرمند سال‌ها در عرصه بازیگری و کارگردانی فعالیت کرد. علاوه بر این به‌عنوان استاد در دانشگاه‌های مختلف کشور به تدریس تئاتر پرداخت.

«مرگ پیشه‌ور»، «دلاله»، «آن زمان فرا خواهد رسید»، «سربازها»، «مرگ در پاییز» و «یکی از این روزها» از جمله نمایش‌هایی است که با بازی این هنرمند روی صحنه تئاتر رفت. هنرمندان بی‌شماری در کلاس‌های درس او تئاتر آموختند و به جامعه هنری معرفی شدند.

زنده‌یاد بامداد، روز چهارشنبه ۱۸ آبان در سن ۸۴ سالگی بر اثر کپولت سن دار فانی را وداع گفت. با رخت بر بستن این عزیز به دیار باقی، گوه‌ری دیگر از عالم هنر به آقیانوس ابدیت پیوست. هنرمندان بسیاری در مراسم نکوداشت این هنرمند که روز شنبه ۲۱ آبان ماه در تماشاخانه سنگلج برگزار شد، شرکت کردند. با برخی از این عزیزان به گفت‌وگو درباره همراهی و همکاری و شناخت‌شان درباره او پرداختیم که در ادامه می‌خوانید:

یک بار همراهی، سال‌ها فاطره

کاظم هژیرآزاد، بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون درباره این هنرمند گفت: «خسرو پیمان یا بامداد را از سال ۱۳۵۲ می‌شناسم، ما تا بعد از انقلاب هیچ‌وقت با هم کار نکرده بودیم. بعد از انقلاب نمایشی از اکبر رادی با کارگردانی محمد بنایی روی صحنه رفت و ما در آن اثر همبازی شدیم. یک همراهی که سال‌ها خاطره شد.»

او ادامه داد: «او بسیار مهربان بود. بعد از آن او به تدریس در دانشگاه پرداخت و گاهی اگر یکدیگر را در جایی ملاقات می‌کردیم، از حال هم باخبر می‌شدیم.» این هنرمند با بیان اینکه امیدوارم

محمدحسین داداش‌نیا، کارگردان نمایش

«چوپان و چوب جادویی»

تئاتر شغل اصلی ماست

محمدحسین داداش‌نیا بازیگر، نویسنده و کارگردان نمایش «چوپان و چوب جادویی» که در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه است، گفت: در حال حاضر تلاش ما برای زنده ماندن تئاتر و نفس کشیدن آن است چون شغل دیگری نداریم و تئاتر شغل اصلی ماست.

به گزارش ایران تئاتر، محمدحسین داداش‌نیا بازیگر، نویسنده و کارگردان تئاتر این روزها با نمایش «چوپان و چوب جادویی» در سالن شماره پردیس تئاتر شهرزاد میزبان مخاطبان کودک و نوجوان است.

محمدحسین داداش‌نیا درباره اجرای نمایش «چوپان و چوب جادویی» در این روزها به خبرنگار ایران تئاتر گفت: «قبل از اینکه این شرایط در جامعه پیش آید در فرهنگسرای فردوس با این اجرا میزبان مخاطبان بودیم که خدراشکر از استقبال بسیار خوبی بهره‌مند شدیم.»

این کارگردان ادامه داد: «تماس‌های مکرری از علاقه‌مندان به تئاتر کودک و نوجوان و خانواده‌های بچه‌ها با ما گرفته شد و نیاز مخاطب یعنی تفریح برای کودکان حس شد. تصمیم بر این گرفتیم تا نمایش «چوپان و چوب جادویی» را در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه ببریم.»

او ادامه داد: «شرایط کرونا را ما گذرانیدیم و حتی در آن دوران پیک بیماری تلاش داشتیم تا چراغ تئاتر و صحنه نمایش روشن بماند؛ در حال حاضر هم تلاش ما برای زنده ماندن تئاتر و نفس کشیدن آن است. من عقیده دارم همان‌طور که شغل‌های دیگر غذای جسم‌مان را تأمین می‌کند غذای روح‌مان هم از طریق تئاتر باید تأمین شود. هر کس با هر عقیده و تفکر نظراتش محترم، ولی تئاتر محفلی برای آگاهی و گفتمان است.»

این کارگردان فعال در حوزه کودک و نوجوان از اجراهای آنلاین خود در شرایط کرونا برای روشن ماندن چراغ تئاتر گفت: «من و گروه نمایشی‌ام در دوران کرونا با تئاتر آنلاین به صورت کلیپ و یا لایو سعی بر خوشحالی مخاطب کودک و زنده نگه داشتن تئاتر در دوران وجود یک بیماری سیاه بودیم که خدراشکر حتی از کشورهای خارجی هم از اجراهای آنلاین ما استقبال شد.»

داداش‌نیا درباره اجرای این نمایش کودک گفت: «سه ماه می‌شود که در حال تمرین نمایش «چوپان و چوب جادویی» بودیم و اگر روی صحنه نمی‌رفتیم شرایط برایمان سخت می‌شد. ما شغل دیگری نداریم تئاتر شغل اصلی ماست. نمایش «چوپان و چوب جادویی» از سال ۱۳۹۶ نوشته شده است، این نمایش را ما در سالن‌های مختلف باز تولید و اجرا کردیم برای کودکان و نوجوانان. از سال ۱۳۹۸ این نمایش را در ایروان اجرا کردیم و با استقبال ایرانیان در ایروان مواجه شدیم و تصمیم گرفتیم مجدداً در ایران خودمان هم اجرا برویم.»

صمد رحیمی، دبیر سی و سومین جشنواره تئاتر استان گلستان:

حضور چشمگیر هنرمندان جوان و خلاق در جشنواره تئاتر استان گلستان

تئاتر یک فعالیت زنده است که در فرایند تولید و تمرین تا اجرا همچنان دستخوش تغییرات و تلاش برای تکمیل اهداف مؤلف است و درست زمانی که اثر به اجرا درمی‌آید می‌توان آن را قضاوت کرد اما با نگاهی کلی به آثار راه‌یافته به مرحله نهایی می‌توان جشنواره متنوع و خلاق را پیش‌بینی کرد

از بررسی توسط هیئت انتخاب، ۸ اثر به دبیرخانه جهت حضور در مرحله نهایی معرفی شدند.

شما به‌عنوان دبیر، سطح کیفی این دوره را چطور ارزیابی می‌کنید؟

تئاتر یک فعالیت زنده است که در فرایند تولید و تمرین تا اجرا همچنان دستخوش تغییرات و تلاش برای تکمیل اهداف مؤلف است و درست زمانی که اثر به اجرا درمی‌آید می‌توان آن را قضاوت کرد اما با نگاهی کلی به آثار راه‌یافته به مرحله نهایی می‌توان جشنواره متنوع و خلاق را پیش‌بینی کرد. میانگین سنی نویسندگان و کارگردانان این دوره بسیار جوان است که امیدواریم این امر باعث نوآوری و خلاقیت بیشتر در آثار شود. نکته قابل توجه دیگر در این دوره این است که ۶ اثر از ۸ نمایش راه‌یافته به سی و سومین جشنواره تئاتر استان گلستان به قلم نویسندگان بومی به نگارش درآمده که این امر، اتفاق خوشایندی است و می‌توان به آن امیدوار بود.

به هیئت انتخاب اشاره کردید، لطفاً اعضای این هیئت را برایمان معرفی کنید و بفرمایید در انتخاب این افراد به چه مواردی توجه شده است؟

در مورد اعضای هیئت انتخاب آثار به چند مورد مهم توجه شده از قبیل داشتن تخصص و تجربه، داشتن انصاف و دوری کردن از قضاوت اشخاص و توجه به کیفیت آثار و بهتر از همه انتخاب افرادی که با شرکت‌کننده‌ها ارتباط کاری نداشته باشند که از سوءتعبیرها جلوگیری شود. در این مورد پس از مشورت با سرپرستان گروه‌های نمایشی و اعضای شورای سیاست‌گذاری جشنواره و همچنین اعضای هیئت‌مدیره انجمن نمایش استان، حسین خدادادی،

صمد رحیمی، جوان بودن هنرمندان و به صحنه رفتن نمایشنامه‌های نویسندگان بومی را، از مهم‌ترین ویژگی‌های سی و سومین جشنواره تئاتر استان گلستان برشمرد.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در گلستان، از دیروز (چهارشنبه ۲۵ آبان)، چراغ فعالیت جشنواره تئاتر استان ۱۴۰۱ روشن شده است و استان گلستان هم از ۲۸ آبان تا یکم آذر، میزبان این رویداد نمایشی خواهد بود.

دبیر سی و سومین جشنواره تئاتر استان گلستان، صمد رحیمی است که سابقه‌های طولانی در حوزه‌های نویسندگی، کارگردانی و بازیگری دارد و دانش آموخته کارشناسی ارشد کارگردانی نمایش است.

با این هنرمند که در حال حاضر، مسئول واحد هنرهای نمایشی حوزه هنری و مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی استان گلستان است، به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید:

از اوضاع جشنواره برایمان بگویید؟ آیا شرایط برای برگزاری یک جشنواره مطلوب می‌باشد؟

شرایط برگزاری جشنواره امسال با ادوار گذشته متفاوت است؛ برخی از هنرمندان به دلایل متفاوت گلیه‌مند هستند و از حضور در جشنواره امتناع کردند و از طرفی آن‌طور که انتظار می‌رود از سوی نهادهای فرهنگی نسبت به چنین رویدادی، حمایت جدی صورت نمی‌گیرد اما با وجود این موارد، پس از مذاکرات شفاهی، بخش اعظمی از هنرمندان تئاتر استان پای کار آمدند و تقاضای حضور در جشنواره شدند و امیدواریم این اقدام از سوی مسئولین محترم ادارات و نهادهای فرهنگی استان مورد توجه ویژه قرار گیرد و حمایت‌هایشان را از گروه‌های شرکت‌کننده دریغ نفرمایند.

روند برگزاری این رویداد چگونه است و چند اثر متقاضی حضور در جشنواره سی و سوم شدند؟

طبق معمول هر سال، یک آیین‌نامه از مرکز برای استان‌ها ارسال می‌شود که از این طریق سیاست‌های کلی جشنواره ابلاغ می‌شود. در ادامه، شورای سیاست‌گذاری جشنواره متشکل از مدیرکل، معاون

هنری، رئیس انجمن، دو پیشکسوت تئاتر و یکی از اعضای هیئت‌مدیره انجمن شکل می‌گیرد. طبق آیین‌نامه، رئیس انجمن گزینه خود را برای دبیری این رویداد به شورا اعلام می‌کند و در آنجا بررسی می‌شود و پس از معرفی دبیر و تأیید شورا، دبیر اقدام به تشکیل دبیرخانه کرده و آغاز به کار می‌کند.

در تاریخ ۲۵ مرداد فرخوان این دوره را منتشر کردیم و تا ۲۵ مهر تعداد ۲۱ اثر از شهرستان‌های بندر گز، کردکوی، گرگان، علی‌آباد و آزادشهر از طریق سایت گلستان تئاتر ثبت‌نام اولیه نموده و جهت حضور در سی و سومین جشنواره تئاتر گلستان اعلام آمادگی کردند که از بین آن‌ها پس

به منظور حمایت از جشنواره‌های استانی و اجراهای صحنه‌ای

دور دوم کمک هزینه‌های حمایتی به حساب انجمن‌های نمایش استان‌ها واریز شد

استان‌ها واریز شد. دور اول این کمک هزینه‌های حمایتی، هفته گذشته با هدف حمایت از پورتال‌های خبری و پشتیبانی از انجمن‌های نمایش استان‌ها پرداخت شده بود.

براساس برنامه‌ریزی اداره‌کل هنرهای نمایشی و انجمن هنرهای نمایشی، واریز این مبالغ هم‌زمان با تأمین اعتبارات بودجه و برطبق بررسی عملکرد استان‌ها ادامه خواهد داشت.

اداره‌کل هنرهای نمایشی از طریق انجمن هنرهای نمایشی ایران، دور دوم کمک هزینه‌های حمایتی خود را به حساب انجمن‌های نمایش استان‌ها واریز کرد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره‌کل هنرهای نمایشی، دور دوم کمک هزینه‌های انجمن هنرهای نمایشی به منظور حمایت از جشنواره‌های استانی و اجراهای صحنه‌ای، به حساب انجمن هنرهای نمایشی

پویا شش‌پری، کارگردان نمایش «شاهزاده خانم و کلاغ‌های تاج طلا»:

درهای سالن‌ها، در هر شرایطی باید باز باشد

پویا شش‌پری، نویسنده و کارگردان نمایش «شاهزاده خانم و کلاغ‌های تاج طلا»، با بیان اینکه ما جز تئاتر کار دیگری نداریم، تاکید کرد درهای سالن‌های تئاتر، در هر شرایطی باید باز باشد

اجرا از یک طرف و همراهی نکردن مخاطبان از طرف دیگر دو چالش بزرگ تمامی گروه‌های اجرایی است و در این شرایط حمایت از تئاتر توسط بخش دولتی بیش از پیش لازم است. ما جز تئاتر کار دیگری نداریم و این هنر تنها راه امرار معاش مان است. با توجه به تمام مسائل و مشکلات از همه نقاط تهران برای اجرا روی صحنه تالار هنر دور هم جمع می‌شویم تا چراغ تئاتر روشن بماند، ادامه فعالیت تئاتر علاوه بر حضور گروه اجرا و مخاطب به حمایت از سوی سازمان‌ها و نهادهای مرتبط نیز نیازمند است.

تداوم اجرا و روشن ماندن چراغ تئاتر در چنین شرایطی را تا چه میزان ضروری می‌دانید؟

در سالن‌های تئاتر به عنوان محلی برای اندیشیدن و تبادل فکر و اندیشه باید در هر شرایطی به روی مردم باز باشد اما در کنار آن گروه‌های اجرایی نیازمند امیدواری برای ادامه فعالیت هستند که این امید حداقلی می‌تواند از طریق حمایت اداره کل هنرهای نمایشی به گروه‌های اجرایی منتقل شود. اگر ما در زمان دیگری اجرا می‌رفتیم هیچ یک از موارد فوق در گفت‌وگو ذکر نمی‌شد و حتی لزومی به پرداختن به چنین موضوعی ضرورت نداشت اما در حال حاضر و با توجه به شرایط، حمایت از گروه‌ها برای زنده ماندن تئاتر ضروری است.

تبلیغ اجرا و دعوت از مخاطبان برای حضور در سالن به چه شکل انجام می‌شود؟

با توجه به اینکه فضای مجازی به عنوان بزرگ‌ترین بستر تبلیغ تئاتر این روزها در دسترس نیست، ما به شیوه قدیمی چاپ و پخش تراکت روی آورده‌ایم که هزینه زیادی هم دارد اما تاکنون تاثیر چندانی نداشته است. پیش از این نیز گفتیم که برای حضور و استقبال از کار کودک و نوجوان تصمیم‌گیرنده والدین و افراد بزرگسال خانواده‌هاست. بزرگسالی که ذهنش درگیر مسائل روز است، هرچقدر که امنیت هم وجود داشته باشد، قطعا برای حضور در سالن تردید خواهند داشت به ویژه اینکه سالن اجرای ما در مرکز شهر قرار دارد و قطعا با چنین شرایطی تبلیغات نیز راه به جایی نخواهد برد.

این نمایش اتحاد خانواده، کار گروهی و کمک کردن به همنوع را به مخاطب می‌آموزد.

و مخاطب هدف این کار را چه گروه سنی تشکیل می‌دهد؟

من یکی از دغدغه‌هایم تولید آثار نمایشی برای تمامی گروه‌های سنی از خردسال تا نوجوان است. البته که نمایش «شاهزاده خانم و کلاغ‌های تاج طلا» به صورت ویژه برای مخاطب کودک و نوجوان نوشته شده است.

با توجه به شرایط فعلی امکان اجرای این اثر در زمان دیگری نبود؟

نه، متأسفانه امکان اجرای اثر در زمان دیگری بنا به شرایط سالن اجرا و گروه نمایش وجود نداشت. در این نمایش ۱۵ عروسک با ۱۲ نفر عروسک‌گردان روی صحنه حضور دارند که دوباره دور هم جمع شدنشان برای تمرین و اجرا در زمان دیگری سخت بود و از طرف سالن نیز زمان دیگری برای اجرا در نظر گرفته نمی‌شد.

در این مدت زمانی که از اجرای کار می‌گذرد، حضور و استقبال تماشاگران از کار را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

حضور مخاطب در تئاتر کودک و نوجوان به بزرگ‌ترها بستگی دارد. بچه‌ها برای بودن یا نبودن در سالن به‌ویژه در این شرایط، تصمیم‌گیرنده نیستند. ما مجبور به اجرای کار در این بازه زمانی بودیم نه اینکه از روی صحنه بودن ناراحت باشیم اما همه می‌دانیم که تئاتر به تماشاگر زنده است و ما کار را برای مخاطب کودک و نوجوان تولید کرده‌ایم اما این روزها با چالش بزرگ حضور مخاطب مواجه‌ایم.

با توجه به شرایط فعلی، چه مواردی می‌تواند در بهتر شدن شرایط گروه‌ها کمک‌کننده باشد؟

همراهی سالن‌های نمایشی و حمایت از گروه‌ها توسط اداره کل هنرهای نمایشی شاید کمک‌کننده‌ترین موردی است که در این بازه زمانی لازم به نظر می‌رسد. همان‌طور که قبلا هم اشاره کردم، از دست دادن زمان

نگار امیری: این روزها تالار هنر میزبان نمایش «شاهزاده خانم و کلاغ‌های تاج طلا» به نویسندگی

و کارگردانی پویا شش‌پری است.

با او درباره نمایش «شاهزاده خانم و کلاغ‌های

تاج طلا» به عنوان تجربه جدیدش که اجرای آن

از ۱۶ آبان در تالار هنر آغاز شده است، به گفت‌وگو

نشستیم.

نمایش «شاهزاده خانم و کلاغ‌های تاج طلا»

چندمین تجربه شما در زمینه تئاتر کودک به

شمار می‌آید؟

من فعالیت خود را در عرصه تئاتر با همراهی گروه‌های مختلف از سال ۱۳۸۹ آغاز کردم و سپس از سال ۱۳۹۶ با اجرای نمایش «بندانگشتی» به عنوان کارگردان به ادامه فعالیت در این زمینه پرداختم و بعد از آن آثاری چون «یک روز در جنگل»، «خپلک»، «ملودی آن شب تاریک»، «نگو همیشه» را روی صحنه بردم.

علاقه شما به کار برای کودکان از کجا شکل گرفته است؟

علاقه به کار کودک به درون آدم‌ها برمی‌گردد. ذائقه آن‌ها و روحیاتشان باعث می‌شود تا به سمت کارهایی که دوست دارند، بروند. آرامش و پاک‌سازی که در ذات کودکان هست باعث علاقه من به کار کودک شده است.

داستان نمایش «شاهزاده خانم و کلاغ‌های تاج طلا» درباره چیست؟

داستان این نمایش درباره شاهزاده خانمی است که متوجه می‌شود جادوگر شهر برادرانش را به کلاغ تبدیل کرده است. او برای باطل کردن سحر جادوگر از هفت خان می‌گذرد تا بتواند خانواده‌اش را نجات دهد.

درونمایه و محتوای اصلی این نمایش، چه مفهومی را به مخاطبان کودک و نوجوان می‌آموزد؟

بهرام همتی، نویسنده حاضری در سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان چهارمحال و بختیاری :

«شوگار کوهستان» نقد سنت‌های غلط و رسیدن به تعالی انسانی است

فراهم شود تا در جشنواره شرکت کنند.»
او یادآور شد: «باید حمایت از گروه‌های نمایشی بیشتر شود و هنرمندان تئاتر همه در کنار هم بتوانند رشد کنند به‌طور مثال در همین جشنواره از ۱۲ اثر بازیابی به‌عمل آمده و ۶ اثر راه‌یافته چرا نباید آن ۶ اثر دیگر که در جشنواره حضور ندارند در بخش جنبی اجرا داشته باشند؟»
همتی درباره احیای جشنواره‌های منطقه‌ای گفت: «برگزاری دوباره جشنواره‌های منطقه‌ای را نمی‌پسندم چون به‌واسطه نبود تئاتر حرفه‌ای، گروه‌ها مقدار زیادی زمان برای تمرین و اجرا در استان، منطقه و ... هدر می‌دهند تا به جشنواره فجر برسند. بهتر است که گروه‌های انتخابی مستقیماً به جشنواره فجر راه یابند.»
سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان چهارمحال و بختیاری به دبیری قاسم اسماعیلی دهکردی ۲۵ تا ۲۸ آبان ماه ۱۴۰۱ در شهرکرد در حال برگزاری است.

نمایش «شوگار کوهستان» به‌عنوان نویسنده حضور دارد.
بهرام همتی نویسنده نمایش «شوگار کوهستان»، درباره اثرش گفت: «در برخی قومیت‌ها گاهی تعصب بی‌جهت جای منطق را می‌گیرد. من به‌عنوان هنرمند، با احترام به احساسات مردم، اصل نوشتار خود را بر پایه نقد سنت‌های غلط و رسیدن به تعالی انسانی گذاشتم.»
همتی درباره کار با افراد دارای معلولیت در این نمایش توضیح داد: «اول از همه از تمامی هنرمندان گروه تشکر می‌کنم و به‌خصوص از عزیزان دارای معلولیت، چراکه این عزیزان دریایی از معرفت و محبت هستند و کار کردن با آن‌ها هیچ‌گونه محدودیتی ندارد و من در کار با این عزیزان بسیار آموختم.»
همتی جشنواره‌های تئاتر استانی را بهترین تئاتر هر استان دانست و گفت: «جشنواره تئاتر خوب است ولی مشروط به این‌که قواعد و قوانین دست و پاگیر نداشته باشد، یعنی بستری برای هر گروه نمایشی حتی گروه‌های ضعیف

بهرام همتی نویسنده نمایش «شوگار کوهستان» شرکت کننده در سی و چهارمین جشنواره تئاتر چهارمحال و بختیاری می‌گوید در برخی قومیت‌ها گاهی تعصب بی‌جهت جای منطق را می‌گیرد. من به‌عنوان هنرمند، علی‌رغم احترام به احساسات مردم، اصل نوشتار خود را بر پایه نقد سنت‌های غلط و رسیدن به تعالی انسانی گذاشتم.
به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در چهارمحال و بختیاری، بهرام همتی هنرمند تئاتر از استان لرستان از ایل چهار لنگ بختیاری است که بیش از ۳۰ سال است در تئاتر فعالیت می‌کند. او دوره‌ای چهارساله رئیس انجمن نمایش ازنا بوده است و همچنین دبیری سه دوره جشنواره اتودهای نمایشی استان لرستان را به عهده داشته است اکنون ساکن شاهین‌شهر اصفهان است و در سال‌های اخیر مشغول نوشتن نمایشنامه. همتی امسال با در اختیار قرار دادن متن خود به هنرمندان چهارمحال و بختیاری در جشنواره سی و چهارم تئاتر استان با

ممد برزگر، عضو هیئت انتقاب سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان مازندران

هدف برگزاری جشنواره تئاتر استانی پرداختن به تولیدات یک ساله تئاتر است

باید این روند ادامه پیدا کند تا خود آثار نیز در جشنواره‌ها و اجراهای عموم در مواجهه با مخاطب مسیر پویایی‌اش به شکل درست پیدا کند و چراغ تئاتر و صحنه پیوسته و همواره روشن بماند.»
حمیدرضا برزگر در بخش پایانی صحبت‌های خود گفت: «با نگاهی اجمالی به کلیت آثار ارائه‌شده به جشنواره تئاتر استان مازندران و تحلیل ساختاری آثار تولیدشده، اگر حتی پیگیر و مخاطب حرفه‌ای تئاتر هم نباشی متوجه می‌شوی، نمایش‌هایی که این دوره به جشنواره راه پیدا کرده‌اند همه توان و پتانسیل استان نیست، تأثیر سه‌ساله کرونا و تعطیلی‌هایی که همه اتفاقات هنری را تحت تأثیر خود قرارداد، تئاتر را نیز از این قاعده مستثنا نکرد؛ اما به‌رحال نیت و هدف برگزاری جشنواره تئاتر استانی پرداختن به تولیدات یک‌ساله تئاتر و پاسداشت توانمندی‌های هنرمندان تئاتر استان است و برگزاری جشنواره امسال با امید، نویدبخش اراده تولید هنرمندان استان در روزهای پسا کروناست و حتماً بزرگ‌ترین رویداد تئاتر استان با همدلی همه هنرمندان و مخاطبان خاطرهانگیز خواهد شد.»
سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان مازندران از ۲۶ تا ۲۹ آبان در ساری در حال برگزاری است.

استثنای (معنا پیدا نمی‌کند. شاید یک هنرمند چیره‌دست تجسمی با یک بوم و مقداری رنگ‌روغن بتواند یک اثر درخور و شایسته را خلق کند اما درباره تئاتر این‌گونه نیست.»
عضو هیئت انتخاب سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان مازندران گفت: «آرزومندم همه هنرمندان که در عرصه هنرهای نمایشی قلم می‌زنند و به تولید اثر نمایشی می‌پردازند به مقوله آموزش و شناخت فرهنگ بومی جغرافیایی منطقه خود و در مرحله وسیع‌تر مطالعه در حوزه‌های اجتماعی و روانشناسی و فلسفی جامعه بپردازند تا نمایش‌هایی تولید شود که همه استانداردهای یک اثر مطلوب را دارا باشد.»
او ادامه داد: «نگاه فنی و مرور آثار تولیدی امسال توسط کارگردانان جشنواره به‌خصوص نسل جدید و پویای استان و تنوع موضوعی که در بیشتر آثار مشاهده می‌شود، نویدبخش فضای جدیدی در تولیدات تئاتر استان است.»
این هنرمند افزود: «متونی که توسط نویسندگان بومی تولیدشده با همه کمیت و کیفیت‌های موجود و همین‌طور نگاه نوآورانه آثار و تنوع موضوعی، امیدبخش و نویددهنده تئاترهایی درخور و شایسته است که

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در مازندران، حمیدرضا برزگر ضمن بیان این مطلب که قبل از تجزیه و تحلیل یک اثر نمایشی، باید ببینیم که گروه اجرایی چه روندی را در پیش تولید طی کرده است، گفت: «اقتصاد در تئاتر غالب بر همه جنبه‌های هنری و تکنیکی شده و قبل از ارزیابی همه پارامترهای اصلی یک نمایش، نباید فراموش کرد که تولید تئاتر حرفه‌ای با رعایت همه استانداردها نیازمند پیش‌تولید مناسب و حمایت مالی است.»
او افزود: «مقوله حمایت مالی و کمک‌هزینه‌های یک اثر نمایشی حرفه‌ای هم بی‌شک جز لاینفک تولید است که قبل‌تر از اینکه بخواهیم آثار را مورد ارزیابی فنی قرار دهیم باید ببینیم آیا گروه اجرایی و تولیدی، از پیش‌تولید مناسبی برخوردار است و از پس هزینه‌های تولید اثر برمی‌آید یا نه و در ادامه به عنصرهای اصلی نویسندگی و کارگردانی و بازیگری کارها بپردازیم. جزئیاتی چون طراحی لباس، طراحی گریم، طراحی صحنه، موسیقی مناسب و همه هزینه‌های جانبی دیگر است که به تئاتر معنا می‌دهد. تئاتر یک هنر گروهی است و به‌تنهایی (به‌جز

هیئت انتخاب سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان مازندران می‌گوید: نمایش‌هایی که این دوره به جشنواره راه پیدا کرده‌اند همه توان و پتانسیل استان نیست، تأثیر سه‌ساله کرونا و تعطیلی‌هایی که همه اتفاقات هنری را تحت تأثیر خود قرارداد، تئاتر را نیز از این قاعده مستثنا نکرد؛ اما به‌رحال نیت و هدف برگزاری جشنواره تئاتر استانی پرداختن به تولیدات یک‌ساله تئاتر است و در نگاه فنی و مرور آثار تولیدی امسال توسط کارگردانان جشنواره به‌خصوص نسل جدید و پویای استان و تنوع موضوعی که در بیشتر آثار مشاهده می‌شود، نویدبخش فضای جدیدی در تولیدات تئاتر استان است.»

حسن رونده، مسئول هماهنگی امور استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی:

چلچراغ جشنواره‌های تئاتر استانی امروز روشن می‌شود

سال رکود به علت کرونا، امسال تمام جشنواره‌های استانی با حضور پرشور هنرمندان، به صورت حضوری برگزار می‌شود و اگر گروهی به دلیل مشکلات به اجرای عموم قبل از جشنواره نرسیده باشد هم اجازه حضور در جشنواره را دارد به شرطی که تعهد اجرای عموم بعد از جشنواره را امضا کند. او در خصوص تأمین اعتبارات برگزاری جشنواره‌های استانی می‌گوید: «سیاست اداره کل هنرهای نمایشی حمایتی است اما اعتبارات ما محدود است. هزینه برگزاری جشنواره‌های استانی به عهده خود استان است و اعتبار آن در برنامه و بودجه و اداره ارشاد استان دیده شده است، همچنین استان‌ها می‌توانند حامیان مالی نیز جذب کنند. در واقع تأمین صفر تا صد هزینه‌های مالی جشنواره‌های استانی وظیفه ما نیست اما کمک هزینه پرداخت می‌کنیم. تا امروز برای تمام استان‌ها ۲۷ میلیون تومان به عنوان پیش‌پرداخت در دو مرحله واریز شده است و پس‌ازاینکه اسناد مثبت هزینه‌شان را ارائه کنند، مراحل بعدی کمک‌هزینه را هم پرداخت می‌کنیم.»

رونده به حمایت‌های غیرمالی اداره کل هنرهای نمایشی اشاره می‌کند و می‌افزاید: «اگر استانی امکاناتش را داشته باشد و درخواست کند، استادانی که ما از تهران به‌عنوان داور ناظر اعزام می‌کنیم توانایی برگزاری کارگاه با موضوعات مختلفی چون کارگردانی، بازیگری یا ادبیات نمایشی را در حاشیه جشنواره دارند و تمامی هزینه‌های داور اعزامی ما به عهده خودمان خواهد بود.»

حسن رونده در پایان، استقبال گروه‌های شرکت‌کننده در جشنواره‌های استانی را خوب توصیف می‌کند و می‌گوید: «با توجه به این که بضاعت تئاتر استان‌ها محدود است و برخی از گروه‌ها هم مستقیم به دبیرخانه فجر درخواست داده‌اند، همچنین با وجود کمبود اعتبارات و مشکلات و سختی تولید اثر نمایشی و شرایط موجود، هنرمندان استانی پای کار آمدند و استقبال قابل قبولی هم داشتند.»

بدنه اداره کل دارند، مدرس تئاتر و استاد دانشگاه هستند و تجربه کارهای اجرایی در جشنواره‌های مختلف در کارنامه‌شان به چشم می‌خورد و به فضای جشنواره‌های استانی هم اشراف کامل دارند.»

رونده می‌گوید: «بر اساس هماهنگی کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی کشور و کوروش زارعی دبیر جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، تلاش کردیم امسال نگاهی ویژه به سهمیه ورودی گروه‌های شهرستانی به این دوره از جشنواره داشته باشیم. نمایش‌های برگزیده هر استان بر اساس کیفیت، توسط هیئت‌داوران انتخاب و به رقابت در جشنواره منطقه‌ای راه پیدا می‌کنند.»

مسئول هماهنگی امور استان‌های اداره کل هنرهای درباره تعداد آثار برگزیده از هر استان توضیح می‌دهد: «استان‌هایی که تا ۵ نمایش شرکت‌کننده در جشنواره دارند، یک اثر، استان‌هایی که بین ۶ تا ۸ نمایش شرکت‌کننده دارند، ۲ اثر و آن‌هایی که ۸ تا ۱۴ شرکت‌کننده دارند، می‌توانند ۳ اثر معرفی کنند که در نهایت آثار معرفی‌شده در جشنواره منطقه‌ای حضور خواهند داشت. جشنواره منطقه‌ای پس از ۹ سال توقف امسال جشنواره در مناطق مختلف برگزار می‌شود و در هر منطقه بین ۸ تا ۹ استان و ۱۲ تا ۱۶ گروه نمایشی، حضور پیدا می‌کنند.»

او با عنوان کردن این مطلب که امسال شرکت در جشنواره‌های تئاتر دیگر مانعی برای حضور گروه‌های نمایشی در جشنواره بین‌المللی فجر محسوب نمی‌شود، می‌افزاید: «هنرمندان استانی برای حضور در جشنواره بین‌المللی فجر دو راه دارند، یکی شرکت در جشنواره تئاتر استانی و دیگری ارائه درخواست مستقیم به دبیرخانه فجر، اما اگر گروهی در جشنواره استانی حضور داشته باشد دیگر امکان درخواست مستقیم نخواهد داشت و در هر مرحله‌ای برای اداره کل هنرهای نمایشی محرز شود تخلفی شکل گرفته است، فوراً گروه متخلف از جدول خارج می‌شود.»

حسن رونده ادامه می‌دهد: «بعد از دو

مسئول هماهنگی امور استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی می‌گوید استان‌های سمنان، مرکزی و چهارمحال و بختیاری سرچراغ جشنواره‌های استانی در سال ۱۴۰۱ هستند و با توجه به مشکلات و شرایط موجود، استقبال و حضور هنرمندان در جشنواره تئاتر استانی قابل توجه است.»

به گزارش ایران تئاتر، جشنواره‌های تئاتر استانی از امروز، چهارشنبه ۲۵ آبان ماه آغاز می‌شود تا برگزیدگان این جشنواره‌ها با ارائه زحمات یک‌ساله‌شان در بزرگ‌ترین و پرتیرین تئاتر کشور، در مسیر ورود به جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر قرار بگیرند، در جشنواره منطقه‌ای هم به صحنه بروند و فرصتی تازه برای دیده شدن پیدا کنند و دوشادوش یکدیگر گامی در رشد اعتلای تئاتر کشور بردارند.

حسن رونده مسئول امور هماهنگی استان‌ها به سه استان به‌عنوان روشن‌کننده چراغ جشنواره‌های استانی در سال ۱۴۰۱ اشاره می‌کند و می‌گوید: «استان مرکزی به میزبانی اراک از ۲۵ تا ۲۷ آبان ماه جشنواره‌اش را برگزار می‌کند و داور ناظر اداره کل هنرهای نمایشی در این استان سیدوحید فخر موسوی است. استان بعدی سمنان است که این رویداد بزرگ هنری در همین تاریخ در شاهروید برگزار می‌شود و محمد لارسی داور و داور ناظر اداره کل هنرهای نمایشی در این استان خواهد بود. استان سوم نیز چهارمحال و بختیاری است که از ۲۵ تا ۲۸ آبان در شهرکرد برگزار می‌شود و محسن سلیمانی داور و ناظر اعزامی ما در این استان خواهد بود.»

او اعزام یک داور و ناظر از اداره کل هنرهای نمایشی به جشنواره‌های استانی را ویژگی مهم جشنواره‌های امسال می‌داند و توضیح می‌دهد: «در گذشته، هر سه داور توسط استان انتخاب می‌شدند و تمام امور در خود استان انجام می‌شد، اما به دلیل اعتراضاتی که گاهی شکل می‌گرفت، در جلسات شورای سیاست‌گذاری تصمیم گرفتیم یک داور ناظر از مرکز اعزام کنیم. داور اعزامی این اختیار را دارد که ناظر ما در جشنواره باشد و اگر اعتراضی یا خدای ناکرده تخلف یا حاشیه‌ای بود، پیگیری کند.»

رونده ادامه می‌دهد: «امسال دو داور از هنرمندان استان هستند که به انتخاب خودشان است و یک داور هم ما از مرکز اعزام می‌کنیم. شیوه‌نامه جشنواره، فرم‌های گروه‌ها، صورت‌جلسه داورها و تعهدنامه گروه‌های شرکت‌کننده و سایر فرم‌ها در اختیار داور ناظر قرار می‌گیرد و او نماینده ما در این رویداد به‌شمار می‌رود.»

او با اشاره به این موضوع که داورهایی که از طرف اداره کل هنرهای نمایشی انتخاب شده‌اند؛ هم از لحاظ عملی و هم نظری صاحب‌نام هستند، ادامه می‌دهد: «داوران اعزامی ما تحصیل‌کرده تخصصی تئاتر هستند، مسؤلیت‌های متفاوت در

سعید شیرزاد، نویسنده و کارگردان حاضر در سی و چهارمین جشنواره تئاتر چهارمحال و بختیاری:

مهم‌ترین رویداد نمایشی در استان‌ها، برگزاری جشنواره‌هاست

سعید شیرزاد نویسنده و کارگردان شرکت‌کننده در سی و چهارمین جشنواره تئاتر چهارمحال و بختیاری می‌گوید نسل ما دلگرم به برگزاری جشنواره است. هر چند اجرای عموم نیز برای دیده شدن موثر است ولی در تئاتر استان‌ها مهم‌ترین رویداد تئاتری، برگزاری جشنواره‌هاست.

به گزارش تئاتر در چهارمحال و بختیاری، سعید شیرزاد امسال با نمایش «فرمالیته» به عنوان بازیگر، نویسنده و کارگردان و با نمایش «کپسول» به عنوان نویسنده در سی و چهارمین جشنواره تئاتر چهارمحال و بختیاری حضور دارد.

سعید شیرزاد نویسنده و کارگردان شرکت‌کننده در سی و چهارمین جشنواره تئاتر چهارمحال و بختیاری درباره «فرمالیته» گفت: «موضوع این نمایش داستان عکاسی است که چندین سال پیش رابطه عاطفی ناموفقی داشته که تأثیر منفی آن در زندگی فعلی او همچنان ادامه دارد. سؤالات عکاس از خود، چرایی این رابطه ناموفق و تلاش برای پاسخ گرفتن از دختران دیگر، موضوع این نمایش است.»

این هنرمند درباره جشنواره‌های استانی و منطقه‌ای گفت: «نسل ما دلگرم به برگزاری این جشنواره‌هاست. هر چند اجرای عموم نیز برای دیده شدن موثر است ولی در تئاتر استان‌ها، مهم‌ترین رویداد تئاتری برگزاری جشنواره‌هاست.»

شیرزاد درباره انگیزه خود از نوشتن این اثر افزود: «قصه من از نوشتن «فرمالیته» نقدی بر روابط شکل گرفته در فضای مجازی و تأثیرات مخرب حاصل از آن است.»

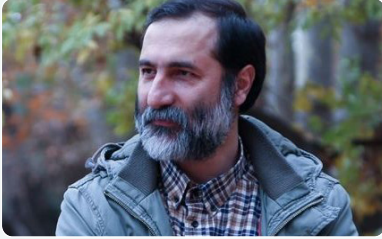
او جشنواره‌های منطقه‌ای را بسیار مفید برای تئاتر دانست و گفت: «نظر من در مورد ازسرگیری جشنواره‌های تئاتر منطقه‌ای مثبت است، حرکت خوبی برای رقابت بین استانی است گفتگو و تأمل هنرمندان تئاتر با یکدیگر در جشنواره‌ها باعث پیشرفت و همدلی بین آن‌ها می‌شود.»

شیرزاد با اشاره به جایگاه و تأثیر آموزشگاه‌های هنری در سطح هر شهر برای پرورش بازیگر ادامه داد: «اکنون در تئاتر استان چهارمحال و بختیاری در زمینه پرورش مدیر و منشی صحنه، افکنور موسیقی و طراح نور، تجهیزات سالن‌ها و ... بسیار کمبود داریم و امیدوارم در آینده نزدیک برای این بخش‌های مهم تئاتر نیز نیرو پرورش داده شود.»

سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان چهارمحال و بختیاری به دبیری قاسم اسماعیلی دهکردی از ۲۵ تا ۲۸ آبان ماه ۱۴۰۱ در شهرکرد در حال برگزاری است.

علی عطایی، عضو هیئت انتخاب آثار جشنواره تئاتر استان تهران:

بازی‌های درخشان در برخی نمایش‌ها، حیرت‌آور بود

علی عطایی، عضو هیئت انتخاب آثار جشنواره تئاتر استان تهران، می‌گوید خلاقیت‌های موجود در آثار و بازی‌های درخشان در چندین نمایش متقاضی حضور در این رویداد هنری، باعث حیرت او شده است.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در استان تهران، آثار برگزیده بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران، از ۱ تا ۶ آذر روی به رقابت با یکدیگر خواهند پرداخت.

علی عطایی، یکی از اعضای هیئت انتخاب آثار جشنواره تئاتر استان تهران در این باره گفت: «در میان آثار ارائه شده در بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران، یک‌سری از نمایش‌ها با همکاری هنرچویان و هنرآموزان تولید شده بود که ماحصل بسیار خوبی داشت.»

وی با تأکید بر اینکه خلاقیت‌های موجود در آثار و بازی‌های درخشان در چندین اثر باعث حیرت هیئت انتخاب شد، ادامه داد: «نکته مهم این دسته از آثار، طراحی مناسب کارگردان و اجرای منظم‌تر و حساب‌شده‌تر بود. بازیگران این آثار با تمرین بیشتر نسبت به سایر آثار، با آگاهی بسیار خوب از نقش‌ها و جایگاه‌شان در جهان نمایش روی صحنه حاضر می‌شدند. کلام‌شان را فهمیده و حساب‌شده بر زبان می‌آوردند و به ارزش سکوت و نحوه حضور در سکوت هم واقف بودند.»

عطایی با ابراز خوشبختی از حضور استعداد‌های فراوان در سطح استان تهران گفت: «گرچه استعداد‌های خوبی را در این دوره جشنواره شاهد بودیم اما سطح کیفی کلی آثار حاضر به روشنی وجود محرومیت‌ها و نیاز به امکانات اجرایی و آموزش را در شهرستان‌های استان تهران به رخ می‌کشید. بر همین اساس امیدوارم با برنامه‌ریزی مناسب، تجهیز و تخصیص سالن و توجه بیشتر به اقتصاد تئاتر، همفکری جدی و تلاش مجدانه‌ای برای رفع نواقص موجود در شهرستان‌های استان تهران بشود. کاری که باید سایر نهادهای مسئول حوزه هنری‌های نمایشی برای آن به کمک انجمن نمایش استان تهران بیایند.»

وی درباره نقش برگزاری جشنواره تئاتر استان در کشف استعداد‌های جدید توضیح داد: «برگزاری جشنواره در فضایی که شاهد عدم استمرار اجراها و کمبود فضاهای مناسب برای اجرا هستیم، نقش مهمی برای بروز و ظهور استعدادها دارد.»

این هنرمند با اظهار تاسف از کمبودها در شهرستان‌های استان تهران بیان کرد: «ما امکان ساماندهی زیرساخت‌ها برای اجرای مداوم، ایجاد شرایطی برای تجربه بیشتر، دیده شدن افراد و در معرض دید مخاطب قرار گرفتن را در شرایط کنونی نداریم، بنابراین اتفاقات خوبی چون برگزاری جشنواره تئاتر استان تهران می‌تواند نقطه عطفی در زنده نگه داشتن و رشد تئاتر در شهرستان‌ها باشد.»

بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران، با حمایت اداره کل فرهنگ و ارشاد استان تهران و با همکاری اداره کل بنیاد شهید و امور ایثارگران استان تهران، حوزه هنری استان تهران و سازمان فرهنگی و هنری شهرداری تهران به دبیری امیرحسین شفیعی از ۱ تا ۶ آذرما برگزار می‌شود.

حسین بهزادی‌فر، دبیر یازدهمین جشنواره تئاتر استانی البرز:

با همراهی مسئولان جشنواره تئاتر استانی البرز با کیفیت برگزار می‌شود

چهبهتر برگزار شدن جشنواره انجام داده‌اند. همچنین اعضای محترم انجمن هنرهای نمایشی استان نیز با جدیت پیگیر امور مربوطه هستند.»

حسین بهزادی‌فر در ادامه با تشکر از حمایت‌های مدیریت شهری کرج در برگزاری دهمین دوره جشنواره استانی در سال گذشته، به اراده اعضای شورای اسلامی شهر و شهرداری کرج در استمرار این حمایت از جشنواره سال جاری خبر داد و گفت: «مجموعه مدیریت شهری کرج و به‌ویژه اعضا و رئیس محترم کمیسیون فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شورای اسلامی شهر کرج نگاه بسیار راهبردی نسبت به هنر تئاتر دارند و با درک صحیح جایگاه این هنر ارزشمند، سال گذشته به‌عنوان اصلی‌ترین حامی این رویداد بزرگ فرهنگی استان در کنار عزیزان بودند، در سال جاری نیز جلسات متعددی تشکیل شد و بر ادامه این فرایند تأکید شد.»

او با اشاره به ظرفیت‌های متنوع مدیریت شهری اظهار امیدواری کرد سایر شهرستان‌های استان نیز در این خصوص همراهی و همکاری لازم را داشته باشند و اضافه کرد: «عنوان این رخداد بزرگ فرهنگی، جشنواره تئاتر استانی است؛ اما در کمتر دوره‌ای شاهد این بودیم که به جز مرکز استان، در سایر شهرها و شهرستان‌های استان نیز رنگ و بوی برگزاری جشنواره تئاتر استانی احساس شود. عملاً شهروندان و علاقه‌مندان سایر شهرها از برگزاری این جشنواره کمتر بهره برده‌اند. امیدواریم با مذاکراتی که صورت گرفته است در این دوره بتوانیم چندین نقطه از استان را در برگزاری این جشنواره دخیل کنیم و هم‌استانی‌های علاقه‌مند را به دیدن آثار نمایشی این جشنواره دعوت کنیم تا بتوانند در شهرهای خودشان شاهد اجراهای کیفی تئاتر باشند.»

دبیر جشنواره یازدهم با گله از وضعیت زیرساخت‌های نمایشی استان گفت: «البته نداشتن زیرساخت‌های اولیه

حسین بهزادی‌فر، دبیر یازدهمین جشنواره تئاتر استانی البرز می‌گوید: مسئولین استانی و شهرستانی به‌ویژه متولیان فرهنگ و هنر با دغدغه‌مندی و دقت نظر، نهایت همراهی ممکن را با دبیرخانه جشنواره یازدهم دارند. امیدواریم در سایه این هم‌افزایی و همکاری بین دستگاه‌های استان، بتوانیم جشنواره‌های درخور شأن مردم فهیم و هنردوست و همچنین هنرمندان فرهیخته استان برگزار کنیم.»

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در استان البرز، حسین بهزادی‌فر از روزهای ۲۳ تا ۲۵ آبان‌ماه به‌عنوان ایام برگزاری مرحله بازی‌های آثار متقاضی شرکت در یازدهمین جشنواره تئاتر استانی البرز یاد کرد و گفت: «در تلاش هستیم تا با برنامه‌ریزی دقیق، شرایطی را فراهم نماییم که تمامی گروه‌های متقاضی شرکت در جشنواره بتوانند بهترین اجراهای خود را ارائه کنند.»

دبیر یازدهمین جشنواره تئاتر استانی البرز همچنین از برگزاری جلسات متعدد با دستگاه‌ها و نهادهای مختلف استانی و شهرستانی خبر داد و افزود: «مسئولین استانی و شهرستانی به‌ویژه متولیان فرهنگ و هنر با دغدغه‌مندی و دقت نظر، نهایت همراهی ممکن را با دبیرخانه جشنواره یازدهم دارند. امیدواریم در سایه این هم‌افزایی و همکاری بین نهادها و سازمان‌های استان، بتوانیم جشنواره‌های درخور شأن مردم فهیم و هنردوست و همچنین هنرمندان فرهیخته استان برگزار کنیم.»

او با اشاره به زحمات مسئولین اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان گفت: «از نخستین روزهایی که دبیرخانه جشنواره یازدهمین شکل گرفت، مدیرکل محترم و به‌ویژه معاون محترم هنری و سینمایی اداره کل، کارشناس محترم نمایش و سایر همکاران ارجمندشان، صمیمانه در کنار ما بودند و در مراحل مختلف کمک‌های شایان توجهی را در هر

محمدجواد معراجی، هنرمند پیشکسوت کرمانشاه:

کیفیت آثار هر جشنواره به عملکرد دبیرخانه و داورانش بستگی دارد

انتصاب‌هایی برای ورود هر اثری صورت نگیرد. یعنی تنها مسیر حضور در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، شرکت در جشنواره استانی و سپس منطقه‌ای باشد.»

این هنرمند پیشکسوت با اشاره به لزوم توجه به آسیب‌های احتمالی جشنواره منطقه‌ای گفت: «راهنمایی این جشنواره از زاویه دیگر و در صورت نبود مدیریت درست، می‌تواند باعث انتخاب‌های غیرفنی و غیرحرفه‌ای شود.»

قطعا قوی‌ترین و بهترین جشنواره تئاتری ایران است و احیای جشنواره تئاتر منطقه‌ای به عنوان فیلتری مناسب به منظور راه‌یابی بهترین‌ها به جشنواره فجر، بسیار ارزشمند است.»

او ادامه داد: «در واقع نمایش‌ها بعد از گذشتن از فیلتر جشنواره استانی و سپس جشنواره منطقه‌ای، وارد جشنواره فجر می‌شوند تا شاهد آثار باکیفیت در ویرترین بزرگ تئاتر ایران باشیم. البته مشروط بر اینکه از طرف دبیرخانه

سیدمحمدجواد معراجی، هنرمند پیشکسوت تئاتر کرمانشاه با بیان اینکه کیفیت آثار در هر جشنواره‌ای به عملکرد دبیرخانه آن رویداد بستگی دارد، احیای جشنواره تئاتر منطقه‌ای را به عنوان فیلتر راه‌یابی بهترین‌ها به جشنواره بین‌المللی فجر ارزشمند دانست.

سیدمحمدجواد معراجی، هنرمند پیشکسوت تئاتر کرمانشاه ضمن ابراز خوشحالی از احیای جشنواره تئاتر منطقه‌ای گفت: «جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر

جعفر والی، آریتا لاجینی، مهین شهابی، اسماعیل محرابی و اکبر زنجانپور - دهه ۶۰

جنیفر لارنس و احساس فلجی روی صحنه تئاتر

به تازگی در مصاحبه با بی‌بی‌سی درباره حضور بر صحنه تئاتر گفته است: «صادقانه بگویم به نظرم وحشتناک است. با صدای خودم روی صحنه ارتباط برقرار نمی‌کنم. علاوه بر آن به شدت ترس از صحنه دارم و فکر نمی‌کنم روی صحنه نمایش حتی صدایم دربیاید.»

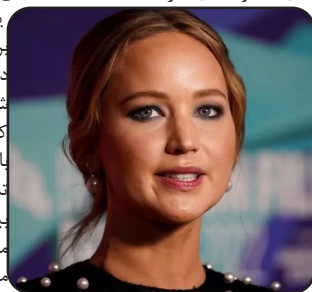
یکی دیگر از مشکلات لارنس برای حضور در صحنه تئاتر دشواری تکرار یک نمایش در شب‌های پایانی است. او این کار را با فیلم‌برداری چندین باره یک صحنه از یک فیلم تشبیه کرده است: «هر چه بیشتر یک صحنه را تمرین می‌کنم بیشتر مضطرب می‌شوم و دوست دارم چیز تازه‌ای را امتحان کنم.»

به باور بسیاری کارشناسان سینما تصمیم لارنس درست به نظر می‌رسد؛ چرا که بسیاری بازیگران موفق سینما تجربه موفقی در عرصه تئاتر نداشته‌اند.

جنیفر لارنس سه بار نامزد و یک بار برنده جایزه اسکار بازیگری شده است اما وقتی نوبت به حضور بر صحنه می‌رسد، توان ایستادن روی پایهایش را ندارد.

ایران تئاتر: بازیگران بسیاری را می‌شناسیم که ستاره صحنه، پرده سینما و نمایشگر تلویزیون هستند. برخی از این ستاره‌ها چون آل پاچینو و هلن میرن تاج سه‌گانه بازیگری را بر سر گذاشته‌اند و به ترتیب جوایز تونی، اسکار و امی را در زمینه تئاتر، سینما و تلویزیون به دست آورده‌اند؛ اما همیشه قرار نیست بازیگری که در یک عرصه ستاره است در میدانی دیگر هم بدرخشد. یکی از این استثناها جنیفر لارنس بازیگر برنده اسکار برای بازی در فیلم «دفترچه امیدبخش» است.

او که در ۲۲ سالگی برنده جایزه اسکار شده و جوایز گلدن گلوب و بفتا را هم در کارنامه دارد،

نگاهی به نمایش «آبا» کاری از نیما آقاخانی

گردابی از گسست، مالیخولیا و بلوغ

علیرضا نراقی: نمایش «آبا» به نویسنده‌ای، کارگردانی و بازیگری نیما آقاخانی که مدتی است در سالن کوچک تالار مولوی اجرا می‌شود یک مونولوگ خوش‌ریتم و جمع‌وجور است درباره مواجهه یک فرزند با مرگ مادر. بله، داستانی که روایت را شکل می‌دهد البته به همین سادگی است، اما نه در بطن این رخداد یک خطی و نه در مواجهه جدی و پرداخت آقاخانی، داستان به همین سادگی روایت نمی‌شود. نمایش تلاش دارد مواجهه-ای درون‌گرا و ذهن‌محور با پیچیده‌ترین تجربه‌های انفسی این رخداد داشته باشد، برای همین نمایشی احساسات‌گرا یا مرثیه-ای الگومحور از یک تراژدی خانوادگی نیست، بلکه نوعی تأمل در باب گسستی انسانی است. «آبا» روایتی از لحظات مواجهه با جدایی و انقطاع است؛ انقطاعی از ریشه-های عاطفی و وابستگی-های جنینی. این انقطاع در زندگی انسان همواره بسیار بیشتر از یک بار رخ می‌دهد و شامل نقاط عطفی می‌شود که داستان زندگی یک انسان را تحقق می‌بخشد. این انقطاع که در ماهیت خود خاصیتی بحرانی و اخلاک‌گر دارد، با تجربه ناگزیر عناصر بلوغ نیز همراه است و به همین علت

از یک‌سو امکان‌رهایی و استقلال از وابستگی را پیش روی انسان قرار می‌دهد و از سوی دیگر روان‌پریشی و مالیخولیا را محتمل می‌سازد. لحظه‌ای که انسان از تن مادر جدا می‌شود، لحظه‌ای که انسان از آغوش مادرانه دور می‌شود، لحظه‌ای که انسان از وابستگی-ترس نسبت به حمایت-کنترل مادر جدا می‌شود، لحظه‌ای که انسان زندگی با مادر را ترک می‌کند و در نهایت لحظه‌ای که به‌واسطه تنهایی وجود، تجسد و عینیت مادرانگی به‌طور کامل محو می‌شود؛ این مقاطع هرکدام بنا به جنس ارتباط فرد با مادر، شکلی از بحران درونی را به خود می‌گیرند. هرلحظه از این نقاط گسست و انقطاع، تجربه‌ای پیچیده در سطح روان انسان است و به‌نوعی تاریخ روانکاوی به‌مثابه شیوه-ای از توضیح انسان، روایتی است از روند این گسست. نمایش «آبا» نیز روایت مواجهه با مرگ مادر را به تکه‌های خرد این تجربه، تجزیه کرده است و هر فراز از نمایش، توضیح بخشی از این تجربه است. نمایش از مرگ آغاز می‌کند، با روایتی از روانکاوی اگزیستانسیالیستی و اروین یالوم به‌عنوان مهم‌ترین چهره آن. سپس به تجربه پوچی می‌رسد که افسردگی و ناامیدی را سبب می‌شود و

با خود وامی‌دارد؛ یعنی شکل‌پذیری از جنون. در ساختار متنی «آبا» نقاشی و مونولوگ به‌عنوان دو شکل بیان فردی با یکدیگر قرابت دارند. مونولوگ منتهی به تولید نظام زبانی خودبیانگری می‌شود و نقاشی، خود را به نظام بصری تبدیل می‌کند. البته در اجرای آقاخانی زبان دست بالا را دارد. تئاتر او بدون نقاشی‌ها ممکن است، اما بدون زبان امکان تحقق ندارد. نقاشی با اینکه کار اصلی شخصیت است اما روی صحنه تنها یک ماکمل بصری است که همان اهمیت بیانگری را که زبان دارد، روی صحنه پیدا نمی‌کند.

آقاخانی تلاش کرده ریتمی فزاینده برای جلوه کردن فرازوفرودهای شخصیت ایجاد کند، همچنین از طریق این ریتم، یکنواختی را از نمایش خود دور نگه دارد؛ اما این تلاش برای سرعت بخشیدن به گفتار، خود به‌نوعی فرازوفرود تجربه‌های درونی شخصیت را پنهان کرده است، سرعت عملی شده است برای عبوری پنهان‌کننده از تحولات و مقاطع مختلف نمایش؛ اما از دیگر سو به دلیل نزدیکی تماشاگر به اجراگر در سالن شماره دو تالار مولوی ما ظرایف بسیاری از بازی نگاه و ایست آقاخانی را می‌بینیم که با اینکه -نسبت به پتانسیل کار- کم است، اما در هر حال ایجاد لحظه‌هایی از همدلی و زیست در جهان عاطفی شخصیت را میسر می‌سازد.

متولد شدن است. علامت این تولد خلاقیتی است که امکان روایت تجربه درونی او را روی بوم میسر ساخته است. در این نوشته پیش‌تر اشاراتی شد که نمایش «آبا» نمایشی درون‌گرا و ذهنی است. شخصیت این نمایش دچار مالیخولیا است که حاصل تنش میان کودک‌وارگی و بلوغ در مواجهه با مرگ مادر است؛

پس ما با مکاشفای درونی روبه‌رو هستیم که تلاش دارد ذهن خود را به تعادل برساند. این از عناصر اصلی مونولوگ است. مواجهه با جهانی بدون پاسخ است. مونولوگ در قدم اول تجربه خود به‌مثابه دیگری است. تجربه آن‌جا بودنی که به عقیده مارتین هایدگر فیلسوف وجودشناس قرن بیستم، ویژگی دازاین یا انسان است. تنهایی در مواجهه با تجربه‌های دشوار زندگی، اغلب انسان را به سخن گفتن

بعد مالیخولیایی که گویای روان‌گسیختگی تجربه مرگ و پوچی است؛ خزیدن به کودک‌وارگی البته واکنش بعدی است، درست مانند ترس و سر باز زدن از تولد؛ ترسی که در ورود به جهانی تازه و ناشناخته ریشه دارد. نفرت از کسی که با رو به مرگ بودن خود این تجربه آشفته را به وجود آورده و سرانجام خود

مرگ رخ می‌دهد و در نهایت تولد، بلوغ و خلاقیت امکان ظهور می‌یابد. شخصیت نمایش «آبا» پسری است نقاش، هر مقطع از تجربه او با آویختن یک نقاشی همراه است. خود بیان تفسیر ذهنی مالیخولیایی از این تجربه در نقاشی، تلاشی آشنا در تاریخ هنر است. تلاشی برای بیرون ریختن هزارتوی ذهنی دچار بحران، تلاشی برای عینی کردن تجربه‌هایی که ماندگاری آن‌ها در درون ذهن، تولد را ناممکن می‌کند. شخصیت نمایش هم در حال